

พยาบาลจบใหม่

นางสาวณัฐชนัน หล่อวัฒน

หอผู้ป่วยพิเศษ 75 ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน

ฉันเป็นเด็กคนหนึ่งทีั้งเรียนจบจากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เมื่อปีพ.ศ. 2564 ตั้งแต่ฉันเรียนจบ ฉันไม่ได้เริ่มงานใหม่ในทันที ฉันต้องรอสอบใบประกอบวิชาชีพพยาบาลให้ผ่าน ซึ่งเป็นการสอบ ที่ฉันกดดันและเครียดมากที่สุดในชีวิตเลย ฉันอ่านหนังสือเป็นเวลา 3 เดือน แต่สุดท้ายความพยายามของฉันก็ทำให้ฉันสอบผ่านได้ทั้งหมด 8 วิชา วันนั้นเป็นวันที่ฉันภูมิใจในตัวเองมากๆ แต่เมื่อฉันสอบผ่าน ฉันก็ยังไม่ได้เริ่มทำงานในทันที รวมถึงในเวลานั้นสถานการณ์โควิด-19 กำลังระบาด แม่ยังไม่อยากให้ฉันไปทำงาน ทำให้ฉันได้พักผ่อนอยู่ที่บ้านเป็นเวลาเกือบๆ 4 เดือน เป็นช่วงเวลาที่ฉันมีความสุขมาก เพราะไม่เคยได้อยู่บ้านนานขนาดนี้เลย จนวันหนึ่งที่ฉันเห็นประกาศรับสมัครงานพยาบาลวิชาชีพที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ฉันจึงตัดสินใจยื่นใบสมัครขอเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ฝ่ายทรัพยากรบุคคลได้โทรศัพท์เรียกฉันให้ไปสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นการสอบสัมภาษณ์แบบออนไลน์ ฉันตื่นเต้นมาก รีบตื่นแต่เช้าเพื่อมาเตรียมตัวสัมภาษณ์งาน ฉันยังจำความรู้สึกตอนสัมภาษณ์งานได้ดี ฉันรู้สึกว่าคุณพุดไม่รู้เรื่องเลย แต่สุดท้ายฉันก็สอบสัมภาษณ์งานผ่าน จนถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2564 เป็นวันแรกที่เริ่มต้นการทำงานที่โรงพยาบาลรามาธิบดี ฉันยังจำความรู้สึกวันนั้นได้ดีเป็นวันที่ฉันกลัวตื่นเต้น และกังวลมาก

“กรี๊ กรี๊ กรี๊” เป็นเสียงนาฬิกาปลุกที่ฉันตั้งไว้ 05.30 น. แล้วฉันจึงเปิดผ้าม่านเพื่อดูบรรยากาศภายนอก พ้ายังมืดอยู่เลยอยากนอนต่อจัง แต่นอนต่อไม่ได้แล้วฉันต้องรีบอาบน้ำแต่งตัวไปปฐมนิเทศ ซึ่งนัดเวลา 07.00 น. หลังจากนั้นฉันและเพื่อนก็เดินทางไปยังโรงพยาบาลรามาธิบดีเพื่อทำการปฐมนิเทศในภาคเช้า

จนถึงเวลา 13.00 น. เป็นช่วงเวลาที่ต้องเข้าไปในวอร์ด 75 ซึ่งเป็นวอร์ดที่ฉันต้องเข้าทำงาน ฉันเดินเข้าไปในวอร์ดพร้อมกับน้องแอมและน้องออย ที่รู้จักกันก่อนเดินเข้าวอร์ดประมาณ 5 นาที ภาพที่ฉันเห็นตอนนั้นฉันเดินเข้าไปในวอร์ดเห็นพี่ๆ เหวะเข้ากำลังยุ่งกับการเขียนบันทึกทางการพยาบาล ความรู้สึกในตอนนั้นมีทั้งความกลัว ตื่นเต้น และประหม่า เพราะฉันกลัวเข้ากับพี่ๆ ไม่ได้ ฉันไม่ใช่คนที่คุยเก่งนัก แถมยังขวนคุ้ยไม่เก่ง ไม่ค่อยกล้าพูดกับคนอื่นเท่าไร วันแรกที่ทำงานฉันไม่กล้าพูดกับใครเลย จนถึงช่วงเย็นหลังลงเวรเช้าฉันและน้องอีก 2 คนได้พูดคุยกับพี่หลิน ซึ่งก็คือหัวหน้าวอร์ด 75 นั่นเอง เป็นการพูดคุยเกี่ยวกับรายละเอียดของวอร์ด การทำงานต่างๆ ความรู้สึกตอนนั้นฉันเครียดมากเพราะกลัวตัวเองจะทำงานไม่ได้ วันที่ 2 ของการทำงานฉันก็ยังไม่ได้ทำอะไรมาก นั่งดูพี่ๆ ในการทำงานของแต่ละทีม จนผ่านไป 1 เดือนแรกของการทำงาน ฉันรู้สึกว่า ตัวฉันเองได้เรียนรู้งานมากขึ้น แต่ก็ยังทำงานไม่คล่องเหมือนเดิม ตั้งแต่วันนั้นจนถึงวันนี้ไม่น่าเชื่อเลยฉันทำงานจะครบ 6 เดือนแล้ว มองย้อนกลับไปฉันก็ยังชื่นชมในตัวฉันเองที่ผ่านแต่ละวันแต่ละเวรมาได้ ในสายตาของคนอื่นฉันอาจจะยังทำงานไม่เก่งหรือทำงานไม่ได้เรื่องด้วยซ้ำ แต่สำหรับฉัน ฉันภูมิใจในตัวเองมากเลยนะ ฉันบอกตัวเองเสมอว่า “ແກ່ແກ່มากเลยนะ เก่งมากที่ผ่านวันยากๆ ในแต่ละวันไปได้ ไม่ว่าใครจะว่ายังไง จำไว้นะเราภูมิใจในตัวแถมเสมอ”

สุดท้ายแล้วสิ่งที่ฉันได้เรียนรู้จากการทำงานก็คือ “ความอดทนและความพยายามไม่เคยทำร้ายใครสักคน ที่ตั้งใจ” ฉันบอกกับตัวเองเสมอว่า ถึงแม้ในวันนี้ฉันอาจจะยังเป็นพยาบาลจบใหม่ที่ยังไม่เก่งมากนัก แต่ในอนาคตฉันเชื่อว่าความอดทน ความพยายาม และความตั้งใจของฉันจะทำให้ฉันเป็นพยาบาลที่เก่งและดูแลผู้ป่วยได้ดีไม่แพ้ใคร